

GAZETA

GIEŁDOWA I LOSOWA

tygodnik finansowo-giełdowy i gospodarczy
wychodzi co robota

ZŁOTO WZYWA POMOCY

Naturalnie, nie złoto, martwy kruszec, wzywa pomocy, ale producenci i posiadacze jego. Przede wszystkim jednak producenci. Na odbytych niedawno w Londynie walnych zebraniach akcjonariuszów szeregu kopalń złota prezesowie poszczególnych spółek i koncernów górniczych uważali za stosowne przekonywać zebranych, że era złota bynajmniej nie ma się ku schyłkowi i że złoto jest „substancją” niezastąpioną do regulowania rachunków międzynarodowych. W tym sensie mówiły osobistości takie jak np. Oppenheimer i Martin. Ale we wszystkich ich przemówieniach przebiegała troska o przyszłe losy przedsiębiorstw, na których czele stoją, — troska i pewien niepokój.

Skąd się nagle wziął ten nastrój dość minorowy? Niewątpliwie zrodził się on z rosnącego niezadowolonia rządu amerykańskiego z powodu niustannego dopływu złota. Według niedawno ogłoszonego sprawozdania Banku Rozrachunków Międzynarodowych w Bazylei, ilość złota znajdującego się w kasach publicznych Stanów Zjednoczonych wzrosła od 1932 do końca 1936 roku z 20,964 mil. do 34,439 mil. złotych franków szw., czyli o 13,475 mil.

To niezadowolenie wyraziło się wreszcie w t. zw. „sterylizowaniu” czy „neutralizowaniu” przybywającego złota w ten sposób, że gotówka, potrzebna skarbowi do zakupu złota (nikt inny w Stanach Zj. nie ma prawa złota nabywać), uzyskiwana jest drogą lokowania na rynku bonów skarbowych. Niezadowolenie czynników rządowych jednak nie znikło, gdyż bony, rzecz prosta, są oprocentowane, wskutek czego zakupy złota, zupełnie Stanom Zjedn. niepotrzebne, połączone są z ustawicznie wzrastającymi kosztami.

Mniej więcej to samo, tylko w mniejszym zakresie, odbywa się w Anglii. Według wspomnianego sprawozdania Banku Rozrachunków Międzynarodowych, dopływ złota do brytyjskich kas publicznych (poza Funduszem Wyrównawczym, który danych nie ogłasza) od 1932 do końca 1936 roku zwiększył się z 3,021 mil. do 7,911 mil. złotych fr. szw., czyli o 4,890 mil.

W dużym zakresie tylko te dwa kraje zakupują złoto. Obliczenia wymienionego wyżej Banku świadczą, że w ciągu ostatnich 5 lat kraje europejskie, poza Anglią utraciły z kas publicznych mniejsze lub większe ilości złota (Francja utraciła aż 7,689 mil. fr. szw.), z wyjątkiem Belgii, która otrzymała drobną sumkę. Otrzymały też pewną ilość (2,433 mil. fr. szw.) różne kraje pozaeuropejskie.

Właściwie więc dwa tylko kraje na świecie są nabywcami złota w większym zakresie. Do tych dwóch krajów kieruje się strumień złota z całego świata, mianowicie: do skarbu amerykańskiego, który kupuje je po stałej cenie 35 dol. za uncję czystego złota, z potrąceniem 1 proc. kosztów, oraz na wolny rynek w Londynie, gdzie cena się waha i wynosi obecnie około 140 szyl. i 10 pensów za uncję. Oczywiście, złoto zakupują i inne kraje: Francja, Belgia, Holandia, Szwajcaria i t. d. Ale zakupy te w obecnych warunkach nie mogą przyjąć wielkich rozmiarów dla tej głównej przyczyny, że sprzedawcy złota wielkie jego ilości zgadzają się sprzedawać tylko za dolary i funty, t. j. za waluty o nieograniczonej niemal sile kupna.

Strumień złota, który szuka sobie ujścia do tych dwóch krajów, jest stale zasilany ze źródeł, które coraz obficiej bije z kopalń.

Produkcja tego kruszcu wciąż się powiększa; otrzymała ona silny bodziec od dewaluacji pieniądza na świecie przeciętnie o 40 proc., wskutek czego wartość złota w stosunku do pieniądzy wzrosła przeciętnie o 67 proc. Od tego czasu wydobyte złoto wciąż wzrasta: eksploatowane są nowe kopalnie, rozszerzane są stare, stosowane są udoskonalone metody techniczne. W ostatnich czasach produkcja złota w Sorwietach poczyniła olbrzymie postępy i Rosja, która jest drugim po Afryce połudn. największym producentem złota, zapowiada, że niedługo zajmie pierwsze miejsce. O wielkości produkcji w ciągu ostatnich 5 lat świadczą dane, zebrane przez wspomniany Bank Rozrachunków Międzynarodowych: produkcja ta osiągnęła 17,813 mil. złotych fr. szw.

Któż to złoto wciąż w coraz większej ilości wydobywane, będzie nabywał? Kraje, które go nie mają, chciałyby się w nie zapartzyć, ale nie mają za co je kupić. Kraje natomiast, które mogą je nabywać, nie chciałyby go więcej gromadzić, bo jest im ono niepotrzebne, ba, w pewnym stopniu szkodliwe.

Kraje, które kupują teraz złoto, jako bodaj jedyni odbiorcy, nie mogą się tego wyrzec. Nie mogą dla tej prostej przyczyny, że zaniechanie zakupów doprowadziłoby do deprecjacji złota.

Byłoby to katastrofą nie tylko ze względu na to, że Stany Zjedn. a zwłaszcza imperium brytyjskie są wielkimi producentami złota i nie mogłyby „sabotować” (tak się wyraziły „Financial Times”) własnych niezmiernych bogactw. Byłoby to katastrofą jeszcze większą pod względem gospodarczym. Wytiomaczył to jasno wybitny ekonomista angielski Henry Strakosch w obszernym artykule, zamieszczonym w „Timesie” z 10 maja. Chociaż sam Strakosch jest prezesem koncernu złota „Union Corporation” i broni spraw złota zarazem jako sprawy własnej kieszeni, argumenty jego posiadają wielką siłę przekonującą. Dowodzi on, że dewaluacja pieniądza była środkiem zbawczym, który wydzwignął świat z depresji gospodarczej. Dewaluacja złota, mówi on, będąc rewaluacją, podniesieniem wartości pieniądza, byłaby przyczyną popadnięcia świata w ponowną depresję gospodarczą.

Czy trudności, związane z tak kształtującym się problemem złota, mogą być usunięte? Ci, którzy nad tą sprawą się zastanawiają, proponują dwa środki zaradcze.

Pierwszy środek to ograniczenie produkcji złota — na drodze porozumienia międzynarodowego. Byłoby to zastosowaniem metody, skutecznie wypróbowanej w dziedzinie miedzi, cyny, kauczuku i innych surowców. Niewątpliwie, takie uregulowanie produkcji w stosunku do złota byłoby bez porównania trudniejsze, nie wydaje się jednak niemożliwym.

Drugi środek to podział złota między inne narody świata — na drodze kredytów. Trudności te jednak są, być może, jeszcze większe niż w projekcie ograniczenia produkcji. Kraje bogate bowiem stały się niezmiernie nieufne i dłużnik nie tak prędko będzie mógł liczyć na nowy kredyt. Poza tym, nowe kredyty to przecież nowy potencjał zbrojeniowy, udzielony krajowi dłużniczemu. Jakże można sobie wyobrazić, że Niemcy np. otrzymałyby złoto z Anglii? Albo Włochy?

Tak więc, zagadnienie i los złota dojrzejają do rozstrzygnięcia. Ale skutecznego sposobu rozstrzygnięcia dotychczas nie znaleziono.

T. L.

BANK AMERYKAŃSKI W POLSCE

SP. AKC.

WARSZAWA, KRÓLEWSKA 3

BANK DEWIZOWY

załatwia wszelkie operacje wchodzące w zakres bankowości. Wynajmuje „Safes’y” na dogodnych warunkach od 6 zł. kwartalnie.

TELEFON 5-45-67

K T O C H C E

KORZYSTAĆ W PEŁNI Z KUCHENKI ELEKTRYCZNEJ, ŻELAZKA, IMBRYKA I T. D., WINIEN NIEZWŁOCZNIE ZGŁOSIĆ DEKLARACJĘ NA

TARYFĘ BLOKOWĄ

DEKLARACJE SKŁADAĆ MOŻNA W BIURACH ELEKTROWNI MIEJSKIEJ W WARSZAWIE ORAZ W

S A L O N I E POKAZOWYM

PRZY UL. MARSZAŁKOWSKIEJ Nr. 150 (WEJŚCIE OD ULICY KREDYTOWEJ)

RATALNA SPRZEDAŻ GRZEJNIKÓW**Wymiana talonów od 5% Konwersyjnej Pożyczki Kolejowej z 1926 r.**

Nr. III Monitora Polskiego z dn. 18 b. m. podaje do wiadomości, że w okresie od 25 maja do dnia 31 grudnia 1937 r. przeprowadzana będzie przez Bank Polski, Pocztową Kasę Oszczędności, Bank Gospodarstwa Krajowego i ich oddziały wymiana talonów od 5% Konwersyjnej Pożyczki Kolejowej z 1926 r. na nowe arkusze kuponowe.

Przy zgłaszaniu talonów, jak wydawaniu nowych arkuszy kuponowych nie będzie wymagane okazanie samych obligacji.

Począwszy od dnia 1 czerwca 1937 r., wymiana talonów w drodze zgłoszenia osobistego będzie przeprowadzana również przez Urząd Długów Państwa.

Z ŻYCIA SPÓŁEK AKCYJNYCH**Sprawozdanie z Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów POLSKIEGO BANKU KOMUNALNEGO S. A.**

W dniu 14 maja r. b. odbyło się doroczne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Polskiego Banku Komunalnego.

Zgromadzenie zagał Prezes Rady Nadzorczej p. inż. Piotr Drzewiecki wzywając zebranych do uczczenia przez powstanie pamięci zmarłego ś. p. Mieczysława Szczepkowskiego, członka Rady Banku, Prezesa Związku Komunalnych Kas Oszczędności w Warszawie, Dyrektora Naczelnego K. K. O. m. st. Warszawy.

Na przewodniczącego Zgromadzenie powołało p. Wincentego Makowskiego Starostę Łódzkiego, na asesorów pp. Mikołaja Godlewskiego prezydenta m. Łodzi i Edmunda Zacharzewskiego Dyrektora K. K. O. m. st. Warszawy.

Po stwierdzeniu pomyślnego zakończenia siedemnastego roku sprawozdawczego, czynnego współudziału w akcji oddłużenia samorządów i dalszego rozszerzenia zakresu działalności Banku, przyjęto sprawozdanie Zarządu za rok 1936 zamknięte bilansem w sumie złotych 81.244.613,75 i jednogłośnie udzielono Władzom Banku, na wniosek Komisji Rewizyjnej absolutorium oraz wyrażono Zarządowi Banku uznanie za kierownictwo.

Z osiągniętej za rok 1936 nadwyżki dokonano przeniesień do rezerw Banku.

W wyborach uzupełniających do Rady Banku wybrani zostali pp.: Mikołaj Dolanowski, — Dyrektor Naczelny Funduszu Pracy (ponownie), Edward Dunin -

Ważniejszym wydarzeniem tygodnia minionego było ogłoszenie rozporządzenia Ministra Skarbu o warunkach konwersji i zamiany pożyczek dolarowych oraz wypuszczeniu 4^{1/2}% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r.

Na fakt ten giełda zareagowała silną wyżką tych papierów, przyczem obroty przybrały oddawna niespotykane rozmiary.

Na rynku dewizowym tendencja była niejednolita, odchylenia kursowe — nieznaczne. Bank Polski regulował kursy na zasadzie wskazówek z rynków zagranicznych i wraz z innymi bankami zaspakajał zapotrzebowanie dzienne. Niżej notowane były dewizy Oslo, Paryż i Praga, wszystkie pozostałe — miały tendencję mocniejszą.

Rynek pożyczek państwowych — zaznaczył się w końcu tygodnia nieco słabszą tendencją dla Pożyczki Konwersyjnej. Lekko również osłabła 3 proc. Prem. Poż. Inwest. I em. oraz II em. sztuki seriowe. Poza tym wszystkie pożyczki, a zwłaszcza dolarowe — jak zaznaczyliśmy na wstępie — w większym lub mniejszym stopniu wyżkowały.

W obrotach prywatnych 8% Poż. Dillonowska z kursu 50,25 — podniosła się ostatniego dnia do 51.—, 7% Poż. Śląska — z 46,25 przy licznych transakcjach osiągnęła notowanie 49,13 oraz 7% m. st. Warszawy — z 46,— 49,13.

Na rynku prywatnych papierów lokacyjnych małe zaszczyły zmiany. Listy Tow. Kredytowego Ziemińskiego w Warszawie miały tendencję nieco moc-

niejszą, Tow. Kredyt. Miejskiego w Warszawie stare były nieco niżej notowane, zaś z 1933 r. pozostawały na jednakowym poziomie. Dochodziły również do skutku sporadyczne transakcje listami prowincjonalnymi miast: Łodzi, Kielc, Piotrkowa, Radomia i Siedlec po kursach mało zmienionych.

Rynek akcyjny nieznacznie wykazywał ożywienie. Kursy w porównaniu z zeszytygodniowymi z wyjątkiem Banku Polskiego i Ostrowca, lekko się obniżyły.

Ruch kursów.

Dewizy: Amsterdam 290,25 290,60—290,50; Bruksela 89,00 —89,05; Gdańsk 100,00; Kopenhaga 116,50—116,55; Londyn 26,10—26,11—26,10; Mediolan 27,85; Nowy Jork 5,27¹/₂ —5,28; Kabel 5,28¹/₂—5,28¹/₂; Oslo 131,15—131,25—131,15; Paryż 23,63—23,57—23,58; Praga 18,40—18,38; Sztokholm 134,60—134,70—134,60; Zurych 120,80—120,70—120,75.

Pożyczki państwowe: 3% Prem. Poż. Inwestycyjna I-em. 63,75 — 64.— — 63,75, II-em. 64,50 — 64,75, serie I-em. 83,75 — 83,50, serie II-em. 85,50 — 84,50, 4% Prem. Poż. Dolarowa 38,25 — 39,90, 4% Poż. Konsolidacyjna 53,25 — 54,50 (odc. drobne) 52,25 — 53,50, 5% Państwowa Poż. Konwersyjna 58,75 — 58,50, 6% Poż. Dolarowa 52,60 — 55,50 — 55,25, 7% Poż. Stabilizacyjna 368 — 370,

Prywatne papiery lokacyjne: 8% Tow. Kred. Przem. Polskiego 68, 4^{1/2}% L.Z. Ziem. w Warszawie 52,25—52,88, 5% L.Z. m. Warszawy 58,25 — 58,50, 5% L. Z. m. Warszawy 1933 r. 57,50 — 57,13 — 57,38, 5% L. Z. m. Kielc 1933 r. 47, 5% L.Z. m. Łodzi 1933 r. 52,50 — 52, 5% L. Z. m. Piotrkowa 1933 r. 48, 5% L. Z. m. Radomia 1933 r. 43, 5% L. Z. m. Siedlec 1933 r. 29 — 5% Oblig. m. st. Warszawy VIII i IX poz. 56,75.

Akcje: Bank Polski 100 — 99,25 — 101,75, Warsz., Tow. Fabry. Cukru 29 — 29,50, Warszaw. Tow. Kopalń Węgla 18,75 — 18,25, Lilpop, Rau i Lowenstein 12,90 — 12,60, Ostrowiec 25 — 24,75, Starachowice 32,25 — 30.

Kursy nieurzędowe z końca tygodnia:

Pożyczki: 8% z 1925 r. (Dillon) 51,00, 7% Śląska 48,00—49,13, 7% m. st. Warszawy (Magistrat) 48,00—49,13, 3% Renta Ziemska (1.000,00 zł) 53,00—52,00.

Akcje Cerata 24,50, sole potasowe 10 — 11.—, Kijewski i Scholtze 16, Radocha 30, Puls 72, Spiess 26,50, Strem 3, Przemysł Chemiczny 30, Nitrat 138, Grodzisk 30, Wysoka 32, Wołyń 20, Cegielski 20, Pierwsza Fabr. Lokomotyw 55, Rohn i Zieliński 6,75, Rudzki 6, Unia 8,50, Zieleniewski 28 — 30, Tomaszow. Fabr. Jedw. 104, Żyrardów 40, Kluczewska Fabr. Pap. 60, Steinhagen 65, Nobel 7,50, „Elabor“ 21,50, Jabłkowski 30, Lombard 88 — 89, „Elektryczność“ 52, P. T. E. 1,80, Elektr. Dąbrowa 40, Elektr. Krak. 13, — 14, Elektr. w Pruszkowie 59, „Siła i Światło“ 48, Chodorów 72, Ciechanów 45, Gosławice 22, Ostrowite 50 — 51.

Sprawozdanie z Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów Tow. Kopalń i Zakładów Hutniczych Sosnowieckich S. A.

Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Towarzystwa Kopalń i Zakładów Hutniczych Sosnowieckich, Spółki Akcyjnej, odbyte w Warszawie w dniu 14 maja 1937 r. uchwaliło następujące dane:

Suma aktywów i pasywów roku operacyjnego 1936 r. zł 49.192.087,27.

Wydatki na nowe roboty, dokonane w 1936 r. zł 430.024,52.

Po przeznaczaniu na amorty-

zacje: maszyn, budynków i urządzeń kopalnianych złotych 784.774,18 — pozostaje za 1936 r. nadwyżka zł. 5.318,27.

Wydobycie węgla za rok 1936 wynosiło tonn: 881.351.

Plon pierwszej dekady

Pierwsze dziesięć dni ciągnięcia czwartej klasy trzydziestej ósmej Loterii Klasowej dały obfity plon w postaci licznych dużych wygranych.

W okresie tym padły dwie wygrane po 75.000 zł, na n-ry: 72737 w Przemyślu i 84967 w Łodzi. Właścicielami poszczególnych ćwiartek tych losów byli robotnicy, rzemieślnicy, nauczyciele i urzędnicy.

Po 50.000 złotych wygrało ogółem pięć numerów, mianowicie: 103949, 31656, 39291, 24518 i 172413.

Jedna z ćwiartek tego ostatniego numeru znajdowała się w posiadaniu p. Pelagii Stodolnej z Działdowa.

Z pośród sześciu wygranych po 30.000 złotych wymienimy numer 167310, którego jednej ćwiartki właścicielką jest p. Władysława Taranówna, pracownica domowa przy ulicy Sienkiewicza 1 m. 26 w Warszawie.

Ze kapryśna bogini Fortuna obdarza sympatią tych, którzy dochowują jej wiary, dowodzi wypadek następujący:

Pan Józef Porwoł, syn rolnika z powiatu rybnickiego na Śląsku Górnym przybył do Warszawy w poszukiwaniu pracy. Dziesięć - hektarowe go-

spodarstwo nie mogło bowiem wyżywić licznej rodziny, złożonej z rodziców i dziewięciorga dzieci — pięciu córek i czterech synów.

Przybywszy do stolicy p. Porwoł postąpił sobie bardzo odważnie: oto ze swych szczupłych środków, tak szczupłych, że musiał sprzedać ostatnie ubranie, kupił cały los do pierwszej klasy bieżącej Loterii. Z wielkim wysiłkiem zdołał dobrać do czwartej klasy i oto w dziewiątym dniu ciągnięcia na jego los nr. 63475 padła wygrana 10.000 złotych. Czym jest ta suma dla p. Porwoła najlepiej zrozumieją ci, którzy tak jak on nie posiadają stałej pracy i żyć muszą z dorywczych zarobków.

Pan Porwoł zamierza z wygranych pieniędzy spłacić swoje rodzeństwo i objąć gospodarstwo na siebie.

W dniu 31 b. m. odbędzie się losowanie głównej wygranej w wysokości miliona złotych. Przebieg ciągnięcia transmitowany będzie przez radio.

Poza tym w kole pozostały jeszcze wygrane po sto tysięcy, siedemdziesiąt pięć tysięcy, pięćdziesiąt tysięcy złotych, oraz wiele innych.

Z ŻYCIA SPÓŁEK AKCYJNYCH

Sprawozdanie z Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów BANKU HANDLOWEGO W WARSZAWIE S. A.

W dniu 12 b. m. odbyło się Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Banku Handlowego w Warszawie S. A. Zebranie zajął Prezes Rady Banku b. min. August Zaleski, wzywając wszystkich obecnych akcjonariuszów do uczczenia przez powstanie pamięci zmarłego w roku bieżącym wieloletniego prezesa Rady Banku, ś. p. Leopolda bar. Kronenberga.

Po wybraniu b. min. Augusta Zaleskiego na przewodniczącego zebrania, głos zabrał dyr. M. Hofman, który złożył wyczerpujące sprawozdanie z działalności spółki za rok sprawozdawczy.

Jak ze sprawozdania wynika,

Z Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów Spółki Akcyjnej Zakłady Chemiczne „GRODZISK”

W dniu 7 bież. miesiąca odbyło się walne zgromadzenie akcjonariuszów Spółki Akcyjnej — Zakłady Chemiczne „Grodzisk”.

Zebranie zajął Prezes Zarządu inż. płk. Kazimierz Moniuszko, poczem przewodnictwo objął Prezes Rady Nadzorczej dyr. B. G. K. dr. Tadeusz Garbusiński.

Ze sprawozdania z działalności Spółki za rok 1936, złożonego przez Prezesa Zarządu dowiadujemy się, że Zakłady rozwijają się pomyślnie czyniąc wielkie postępy tak w działach technicznych jak i handlowych.

Z osiągniętych w roku 1936 zysków, po dokonaniu odpisów

Bank Handlowy w Warszawie kroczył w roku sprawozdawczym w dalszym ciągu po linii rozwoju, nakreślonej w ostatnich latach. Rozwój ten jest równomierny w głównych pozycjach po obu stronach bilansu.

Suma bilansowa wzrosła w ciągu roku operacyjnego z 158 milj. do 166 milj., portfel wekslowy podniósł się z 69 milj. do 83 milj., suma wkładów powiększyła się z 77,5 milj. do 95 milj., czyli o 17,5 milj., co w stosunku procentowym wynosi 22,6 procent (odpowiednie zwiększenie w roku 1935 wyniosło 10 milj., a w stosunku procentowym 15,6 procent).

amortyzacyjnych, uchwalono wypłacić akcjonariuszom 6% dywidendy, pozatem wyznaczono specjalne sumy na fundusz wyrównawczy dywidend, na studia technologiczne oraz na badanie surowców zastępczych w laboratoriach wytwórni.

Walne Zgromadzenie jednomyślnie udzieliło absolutorium władzom Spółki, przy czym uchwalono wyrazić specjalne podziękowanie za owocną i pełną poświęcenia pracę dla dobra Spółki — byłym członkom Rady Nadzorczej, wiceprezesowi Rady Nadzorczej p. Stanisławowi Ratyńskiemu oraz członkowi rady p. d-rowsi Karolowi Peszłowi, którzy wobec nawału innych prac zmuszeni

Obroty Banku w r. 1936 wyniosły zł 7.256.389.668,36.

Tak zwiększona działalność Banku jakoteż ostrożna polityka kredytowa odbiły się korzystnie na dochodowości Banku, jednakże wobec wskazanej po tyloletnim kryzysie ostrożności, Walne Zgromadzenie postanowiło po dokonaniu odpisów z pozostałego zysku, przenieść zł 143.754,48 do kapitału zapasowego, a resztę zł 144.597,72 przenieść na rok 1937, podkreślając przytem, że prawdopodobnie od roku następnego polityka dywidendowa będzie mogła być stopniowo wznowiona. Po przeprowadzeniu wyborów władze Banku pozostały w składzie dotychczasowym.

byli opuścić swe stanowiska w Radzie Nadzorczej Zakładów.

Zkolei przystąpiono do wyborów władz na nowy okres sprawozdawczy. Do Rady Nadzorczej wybrani zostali pp.: dr. Tadeusz Garbusiński, Stefan Jarnutowski, Włodzimierz Czermiński, dr. Antoni Zieliński, inż. Władysław Danielewicz, Józef Dembowski, inż. Karol Ginsberg, dr. Kazimierz Platowski, dr. Włodzimierz Kozubski i inż. Roman Orzechowski.

Do Komisji Rewizyjnej weszli pp.: Tadeusz Kotowicz, dr. Mieczysław Fąfrowicz, dr. Marian Rudkowski, dr. Zdzisław Łysakowski i Jerzy Wyrzykowski.

Zjednoczone Fabryki
Portland - Cementu

„FIRLEY” S. A.

dostarczają prima cement portlandzki

Marki

„GÓRKA”, „FIRLEY” i WEJHEROWO

z fabryk w Sierszy Wodnej, Rejowcu i Wejherowie

oraz specjalny wysokowartościowy cement

Marki

„FIRLEY W. W.”

ZARZĄD: Warszawa, Czackiego 14.

SPRZEDAŻ: Warszawa, Pl. Napoleona 9, p. 9-e

Telefony: 532-95, 295-95, 532-94.

TERMINARZ AKCJONARIUSZA

ZEBRANIA.

24 maja.

Tow. Gór. Przem. „Saturn”, Sp. Akc. — o godz. 14-ej w Czeladzi na Kopalni „Saturn”.

26 maja.

Tow. Kop. Węgla „Flora” Sp. Akc. — o godz. 11-ej w lok. Zarządu Warszawa Al. Jerozolimska 28.

Pol. Sp. Wytw. Chem. „Roché”, Sp. Akc. w Warszawie — o godz. 18-ej w gmachu Spółki Warszawa Rakowiecka 19.

Tow. Fabr. Porl.-Cem. „Wotyń”, Sp. Akc. — o godz. 14-ej w biurze Zarządu Warszawa Mazowiecka 7.

Tow. Starachowickich Zakł. Gór. Sp. Akc. — o godz. 18-ej w siedzibie Spółki Warszawa, Warecka 15.

28 maja.

Tow. Przem. Zakł. Mech. „Lilpop, Rau i Loewenstein” Sp. Akc. — o godz. 17-ej w gmachu Stowarz. Techników Warszawa Czackiego 3,

Sp. Akc. „N. Eitingon i S-ka” — o godz. 10-ej w siedzibie Spółki w Łodzi ul. Sienkiewicza 82.

Warsz. Tow. Ubezpieczeń Sp. Akc. — o godz. 11-ej w Warszawie Jasna 4.

PROSZKI
MIGRENO-NERVOSIN

Kogutek

ZASTOSOWANIE:
**GRYPA, PRZEZIEBIENIE
BOLE GŁOWY, ZĘBÓW i t.p.**

ŻĄDAJĄC ORYGINALNYCH PROSZKÓW ZN. FABR. „KOGUTKIEM”
PATRZCIE JAKIE PROSZKI WAM DAJA
GDYŻ SA JUŻ NAŚLADOWNICTWA
ORYGINALNE PROSZKI „MIGRENO-NERVOSIN” Z KOGUTKIEM
SA TYLKO JEDNE
CZYNIEJE Z RYSUNKIEM KOGUTKA
PROSZKI „MIGRENO-NERVOSIN” SA REŻ. I W TABLETKACH

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 maja 1937 r.

o warunkach konwersji i zamiany papierów emisyjnych państwowych i samorządowych, wypuszczonych w walutach obcych, oraz o wypuszczeniu 4^{1/2}% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r.

Na podstawie art. 2, 4, 8, 10 i 14 ustawy z dnia 7 kwietnia 1937 r. o konwersji i zamianie papierów emisyjnych państwowych, samorządowych i gwarantowanych przez Skarb Państwa, wypuszczonych w walutach obcych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 207), zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Będą przyjmowane do konwersji i zamiany na obligacje 4^{1/2}% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r., wypuszczonej na warunkach, określonych w §§ 8—11, obligacje następujących pożyczek:

1. 6% pożyczki dolarowej, wypuszczonej dnia 1 kwietnia 1920 r. na podstawie ustawy z dnia 28 marca 1919 r. (Dz. P. P. Nr. 29, poz. 252);

2. 8% pożyczki dolarowej, wypuszczonej dnia 1 stycznia 1925 r. na podstawie ustawy z dnia 3 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 154);

3. 7% pożyczki stabilizacyjnej transzy dolarowej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 października 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 789);

4. 7% pożyczki dolarowej Województwa Śląskiego, wypuszczonej dnia 1 czerwca 1928 r. na podstawie ustawy Sejmu Śląskiego z dnia 28 lutego 1928 r. (Dziennik Ustaw Śląskich Nr. 7, poz. 14);

5. 7% pożyczki dolarowej m. st. Warszawy, wypuszczonej dn. 1 lutego 1928 r. na podstawie uchwały Rady Miejskiej m. st. Warszawy z dnia 5 marca 1928 r. zatwierdzonej reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. III. S. F. 827/28 z dnia 6-go marca 1928 r.

(2) Czas trwania konwersji i zamiany ustala się na rok jeden od dnia 1 czerwca 1937 r. do dnia 31 maja 1938 r. włącznie.

§ 2. (1) Obligacje pożyczek, wyszczególnionych w paragrafie poprzedzającym, których posiadacze zechcą skorzystać z prawa konwersji i zamiany na obligacje 4^{1/2}% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. powinny być złożone do konwersji (zamiany) ze wszystkimi kuponami wraz z kuponem bieżącym, tak jak to określa § 4.

(2) Obligacje bez kuponu bieżącego w dniu 1 lutego 1938 r. i bez kuponów następnych nie będą przyjmowane do konwersji (zamiany).

§ 3. (1) Obligacje pożyczek wyszczególnionych w § 1, będą konwertowane (zamieniane) na obligacje 4^{1/2}% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. według zasad następujących: 1. podstawą do przeliczenia na złote kapitału obligacji, złożonej do konwersji (zamiany), będzie 7% pożyczki dolarowej Województwa Śląskiego 1928 roku i 7% pożyczki dolarowej m. st. Warszawy 1928 r. — tytułem premii wykupu, przewidzianej w warunkach emisji tych pożyczek;

2. kurs przeliczenia dolara na złote przy konwersji (zamianie) ustala się za jednego dolara: zł 6 dla 6% pożyczki dolarowej wartość imienna tej obligacji, powiększona: o 5% przy konwersji 8% pożyczki dolarowej 1925 r., o 3% przy konwersji 7% pożyczki stabilizacyjnej 1927 r., a o 2% przy zamianie 1920 r. zł 5.30 dla 8% pożyczki dolarowej 1925 r., 7% pożyczki dolarowej Województwa Śląskiego 1928 r. i 7% pożyczki dolarowej m. st. Warszawy 1928 r. oraz zł 7.20 dla 7% pożyczki stabilizacyjnej 1927 r.

(2) Jeżeli w wyniku przeliczenia na złote przypadają do wydania w obligacjach 4^{1/2}% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. suma niepodzielna przez sto, końcówka będzie wyrównana w świadectwach ułamkowych po 5 i 25 złotych, końcówki zaś niepodzielne przez 5 wypłacone będą w gotówce.

§ 4. (1) Obligacje 4^{1/2}% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. będą wydawane z kuponami, poczynając od:

1. kuponu, płatnego w dniu 1 października 1937 roku jeżeli do konwersji (zamiany) złożone będą obligacje w czasie od dnia 1 czerwca 1937 r. do dnia 30-go września 1937 r. włącznie z kuponem bieżącym w dniu 1-go czerwca 1937 r.;

2. kuponu, płatnego w dniu 1 lutego 1938 r. jeżeli do konwersji (zamiany) złożone będą obligacje w czasie od dnia 1-go czerwca 1937 r. do dnia 31-go stycznia 1938 r. włącznie z kuponem bieżącym w dniu 1-go października 1937 r.;

3. kuponu, płatnego w dniu 1 czerwca 1938 r. jeżeli do konwersji (zamiany) złożone będą obligacje w czasie od dnia 1-go czerwca 1937 r. do dnia 31-go maja 1938 r. włącznie z kuponem bieżącym w dniu 1 lutego 1938 r.

(2) Obligacje nowej pożyczki, w związku z uprawnieniem posiadaczy, przewidzianym w art. 3 ustawy z dnia 7 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 207) będą wydawane z o-

znaczeniem literowym, a mianowicie:

z lit. „A“ — przy Konwersji obligacji 6% pożyczki dolarowej 1920 r.

z lit. „B“ — przy konwersji obligacji 8% pożyczki dolarowej 1925 r.

z lit. „C“ — przy konwersji obligacji 7% pożyczki stabilizacyjnej 1927 r.

z lit. „S“ — przy zamianie obligacji 7% pożyczki dolarowej Województwa Śląskiego 1928 r.

z lit. „W“ — przy zamianie obligacji 7% pożyczki dolarowej m. st. Warszawy 1928 r.

§ 5. Kupon bieżący obligacji, złożonej do konwersji (zamiany), taki jak go określa § 4, wypłacony będzie przy złożeniu do Konwersji (zamiany) w gotówce aż do terminu jego płatności w 35% jego wartości imiennej. Wypłata nastąpi w złotych według kursu zł. 7.20 za jednego dolara dla kuponu bieżącego 7% pożyczki stabilizacyjnej i według kursu zł. 5.30 za jednego dolara dla kuponu bieżącego innych pożyczek, złożonych do konwersji (zamiany).

§ 6. Do czasu wydania obligacji 4^{1/2}% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. będą wydawane z tytułu konwersji (zamiany) świadectwa tymczasowe. Wymiana świadectw tymczasowych na obligacje rozpocznie się najpóźniej w dniu 21 września 1937 r.

§ 7. Obligacje, wyszczególnione w § 1 ust. (1) pkt. 1 — 3, przyjmowane będą do konwersji w Banku Polskim w Warszawie i jego oddziałach obligacje 7% pożyczki dolarowej Województwa Śląskiego 1928 r. przyjmowane będą do zamiany w Państwowym Banku Rolnym w Warszawie i jego oddziałach, a obligacje 7% pożyczki 1928 r. — w Banku Handlowym w Warszawie i jego oddziałach.

§ 8. (1) Z dniem 1 czerwca 1937 r. wypuszcza się 4^{1/2}% Wewnętrzną Pożyczkę Państwową 1937 r. w obligacjach na okaziciela po 100, 500 i 1000 złotych oraz w świadectwach ułamkowych na okaziciela po 5 i 25 złotych.

(2) Wysokość emisji 4^{1/2}% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. oraz planu jej umorzenia ustalone będą po zakończeniu konwersji (zamiany).

§ 9. (1) Pożyczka podlega spłaceniu do dnia 1 lutego 1958 r. w drodze umarzenia wylosowanych w tym celu lub skupionych z wolnej ręki obligacji, zgodnie z planem, który będzie ogłoszony po zakończeniu kon-

wersji. Umarzenie odbywać się będzie dwa razy do roku w dniach 1 lutego i 1 sierpnia każdego roku, poczynając od dnia 1 sierpnia 1938 r.

(2) Niewymienione na obligacje świadectwa ułamkowe (§ 11) będą umorzone wraz z ostatnią ratą umorzenia, przy czym przy wypłacie za nie kapitału będą również wypłacane zaległe odsetki od dnia 1 czerwca 1937 r.

Umorzenie świadectw ułamkowych może być zarządzane również w terminie wcześniejszym. Suma obligacji umarzanych w terminie, w którym będą umorzone świadectwa ułamkowe, ulegnie zmniejszeniu o sumę umarzanych równocześnie świadectw ułamkowych.

§ 10. (1) Odsetki od pożyczki w wysokości 4^{1/2}% w stosunku rocznym płatne są za zwrotem odpowiednich kuponów co cztery miesiące z dołu w dniach: 1 lutego, 1 czerwca i 1 października każdego roku.

(2) Kapitał obligacji przestaje przynosić odsetki z dnia, w którym obligacja stała się płatna na skutek wylosowania jej do umorzenia. Kupony takiej obligacji, płatne w dniu 1 października każdego roku, będą opłacane tylko za czas do dnia wylosowania obligacji do umorzenia.

3) Każda obligacja jest zaopatrzona w kupony, płatne w najbliższym okresie trwania pożyczki, oraz w talon, upoważniający do otrzymania arkusza kuponowego na okres nastę-

(4) Kapitał i odsetki płatne są w kasach urzędów skarbowych, w Banku Polskim, w Banku Gospodarstwa Krajowego, w Państwowym Banku Rolnym i w Pocztovej Kasie Oszczędności oraz w ich oddziałach.

§ 11. (1) Świadectwa ułamkowe będą uprawniały posiadaczy do otrzymania obligacji 4^{1/2}% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. za przedstawieniem do wymiany świadectw o tym samym oznaczeniu literowym (§ 4 ust. (2)) na sumę łącznej wartości imiennej zł 100 lub na wielokrotność sumy.

(2) Przy wydawaniu obligacji wzamian za świadectwa ułamkowe należność za wszystkie kupony zapadłe od obligacji, płatne od dnia 1 października 1937 r. poczynawszy, będzie wypłacana w gotówce.

(3) Wymianę świadectw ułamkowych na obligacje będzie przeprowadzał Urząd Długów Państwa.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

„WYKAZ ZASTRZEŻONYCH POLSKICH PAPIERÓW PROCENTOWYCH”

Nabyć można: w Związku Banków w Polsce, ul. Jasna Nr. 8, w Związku Bankierów w Polsce, ul. Śto-Krzyska Nr. 25, w kancelarii Giełdy Pieniężnej w Warszawie ul. Królewska Nr. 12/14 oraz w Redakcji Gazety Giełdowej i Losowań, Al. Jerozolimska 93 od godz. 16 do 18.

Cena zł. 25.—

Tabela wartości kuponu bieżącego od następujących papierów procentowych:

Table with columns for 'Nazwa papieru procentowego', 'Data płatności', and numbered columns 1-15. Rows include various types of bonds like 'Prem. Poż. Inwestycyjna I i II em.', 'L. Z. Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego', 'Poż. m. st. Warszawa', etc., with numerical values for each column.

UWAGA: Zamienniki obliczeniowe dla papierów wartościowych i wartości kuponu bieżącego w złotych w stocie z 1924 r. oraz w walutach obcych: zł. 100 w zł. z 1924 r. = zł. 172.—, 100 franków francuskich = podług przeciętnego kursu tranzakcyjnego w czekach na Parys z dnia tranzakcji, 1 funt sterling = podług przeciętnego kursu tranzakcyjnego w czekach na Londyn z dnia tranzakcji; dla 6% Poż. Dolarowej oraz 8% list. zast. dolarowych Tow. Kred. Ziemińskiego w Warszawie serii z 1924 r., poręczonych przez Skarb Państwa: 1 dol. = podług przeciętnego kursu tranzakcyjnego wypłaty telegraficznej na Nowy Jork z dnia tranzakcji. *) Uchwałą Komisji Norwań przy Giełdzie Pieniężnej w Warszawie z dnia 25. II. 1937 r. kupon 8% L. Z. Tow. Kred. Ziemi. w Warszawie (dol). gwarant. 8% Poż. Dillonowskiej, 7% Poż. Śląskiej, 7% Poż. m. st. Warszawy oraz 6% Poż. Dolarowej liczony jest w stosunku 35% wartości.